

Bamsen på Loftet

av Thomas Fosseli

ISBN 82-7106-638-2

© 2003 TF-design
© 2003 Thomas Fosseli
trykket av Fosseli Consulting

Bamsen på Loftet

Historie og illustrasjon av
Thomas Fosselí

Rett under taket, på toppen av et hus, var et rom. Det var mørkt, kaldt og fullt av esker og rot. Men innerst i hjørnet lå en bamse og sov. Bamsen gjespet, brommet og våknet brått. "Nå har jeg sovet lenge," sa bjørnen og gned seg i øynene.

Bamse så seg rundt og skjønte ikke hvor han var.
"Dette er ikke stuen med peisen, eller soverommet
med sengen. Det er heller ikke trehytten i hagen,
der vi pleide å leke. Her er det verken peis eller
seng. Hvor er gutten?"

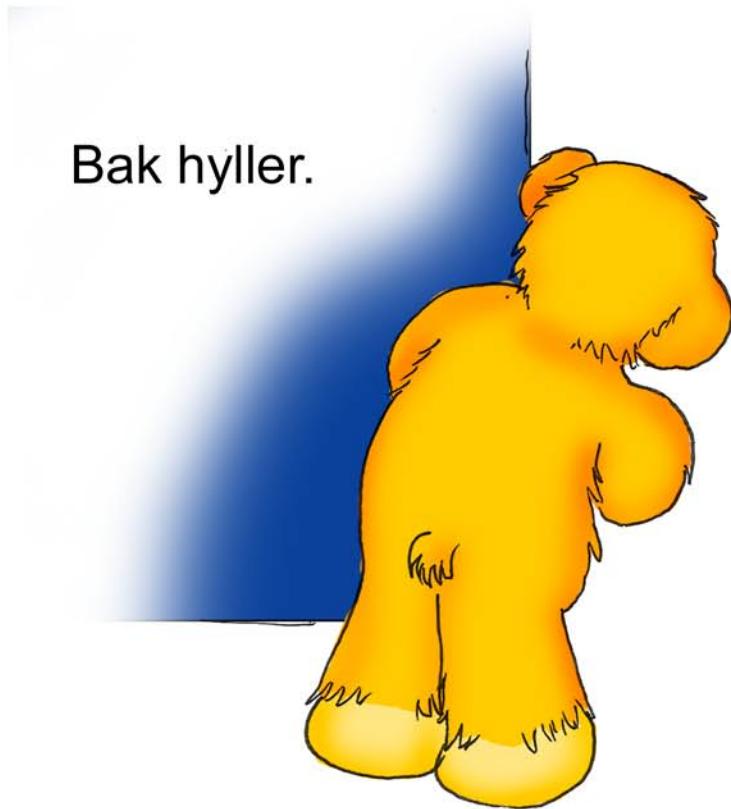

Bamse lette høyt og lavt.

Under kasser.

Bak hyller.

Inni skap og under tepper.
Ingen gutt var å finne.

Men oppi en kasse bak en stol, fant Bamse noe mykt og godt. "Guttens koseklut er her, han glemmer aldri den. Har han mistet den, tro? Har han mistet meg også, tro?"

Bamse holdt kluten nært og lette videre, og der i hjørnet så bjørnen noe kjent. "Herr Gyngehest!" sa Bamse med et skvett. "Hva gjør du her? Har gutten glemt deg også?" Men gyngehesten svarte ikke.

Bamse så nærmere på hesten.
Den var ødelagt. Så ødelagt at
ingen lenger kunne leke med den.

Bamse ble forskrekket.
Han så på magen sin.
"Det er ingen som har
fikset oss, og ingen som
har vasket oss. Vi er jo
både skitne og fillete.
Kanskje gutten ikke
finner oss, kanskje han
sitter helt alene og
gråter over at han har
mistet oss."

Bamse sto på en kasse og
kikket ut av vinduet.
Bakken var fryktelig langt
nede, og månen virket
nærmere en før.

"Herr måne, har du
sett gutten min?
Han er borte, og nå
er det ingen som
klemmer meg, eller
holder meg varm.
Nå er det ingen som
vasker meg eller
fikser mine sår. Kan
du hjelpe meg å
finne ham?"

Men månen svarte ikke.

På kanten av en åpen eske satte bjørnen seg. En modig bjørnetåre rant fra øyet hans.

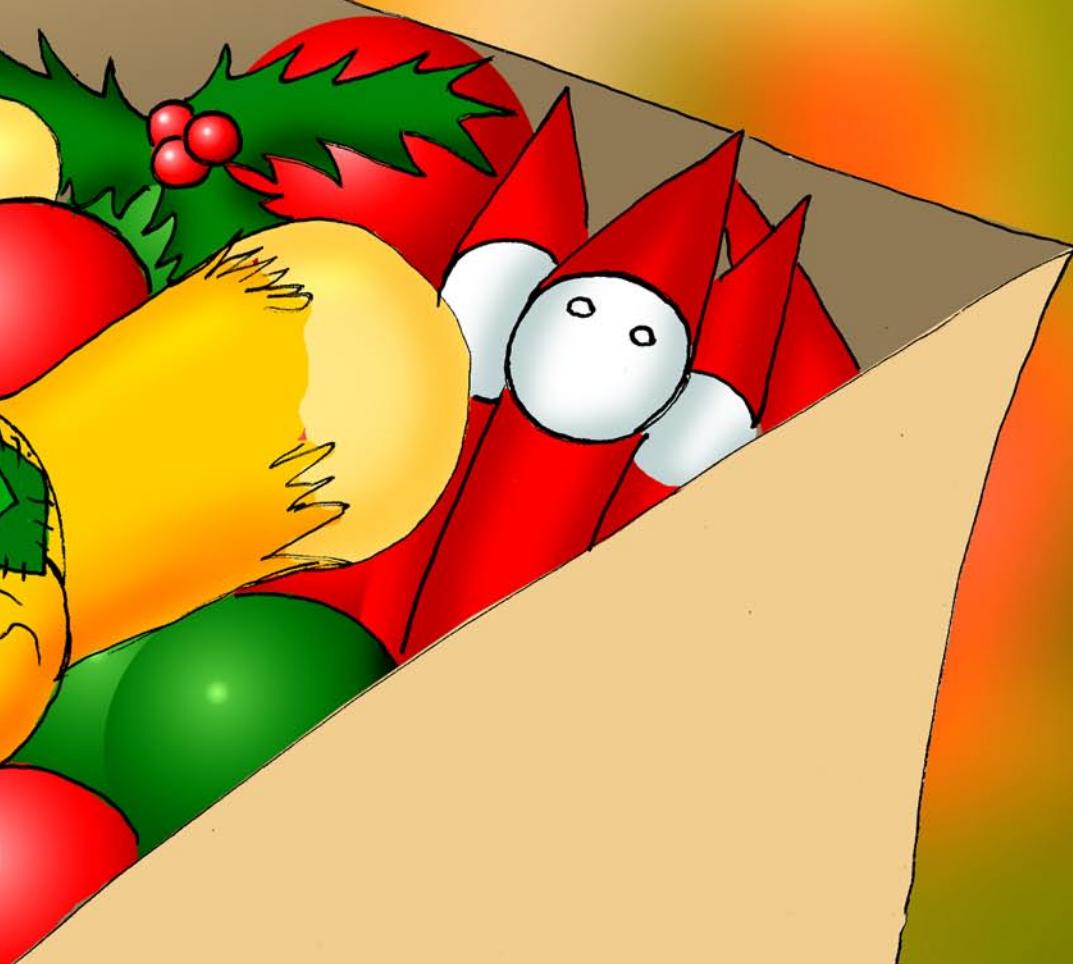
"Tenk hvis gutten aldri finner meg. Tenk hvis jeg aldri kommer tilbake til stua med peisen, eller rommet med den gode senga. Tenk hvis aldri noen vil leke med meg igjen, eller at jeg blir så ødelagt at ingen kan leke med meg lenger." Bamsen dukket og begynte å gråte.

Med ett kom et smell og et dunk. Bjørnen skvatt så mye at han falt oppi esken han satt på.

Det ble lyst i rommet og bamsen kunne se at han lå blant engler, nisser og annen julepynt. Han ble båret ut av det kalde rommet og det ble varmere.

To store hender løftet bamse opp av kassen, og det var i dette øyeblikket bjørnen kunne se hvem det var som løftet ham.

"Gutten! Gutten
har funnet meg."
tenkte han.

Men bamse så at gutten hadde hår og tydelige linjer i ansiktet sitt. "Er det ingen som har fikset gutten heller?" tenkte Bamse.

"Hva var det du fant?" spurte ei lita jente som sto ved siden av. "En gammel venn jeg ikke har sett på veldig lenge" sa gutten. "Han ser ensom ut. Er det ingen som vil leke med ham?" sa jenta

"Kanskje du kan leke med ham. Han har lenge vært min beste venn, og nå kan han bli din. God jul." sa gutten og ga bamsen til jenta.

Jenta ga bamsen en god klem. "Jeg skal være kjempesnill med ham. Jeg skal fikse ham og holde ham varm. Jeg skal leke med ham og bli hans beste venn."

"Jeg har blitt funnet" tenkte bamse. Han smilte, brommet og sovnet i armene til jenta.

Rett under taket, i toppen av et hus, var et rom. Det var mørkt, kaldt og fullt av esker og rot. Men innerst i hjørnet lå en bamse og sov. Bamsen gjespet, brommet og våknet brått. "Nå har jeg sovet lenge," sa bjørnen og gned seg i øynene.

Bamsen på loftet handler om stakkars lille Bamse som har blitt bortglemt på et mørkt og kaldt sted. Vi følger bamsen på leting etter eieren sin.

Boken er skrevet og illustrert av Thomas Fosseli.

